

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsmæglervirksomhed

(2001/C 29 E/10)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 511 endelig udg. — 2000/0213(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 20. september 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forsikrings- og genforsikringsmæglere spiller en central rolle i forbindelse med salget af forsikrings- og genforsikringsprodukter i Den Europæiske Union.
- (2) Et første skridt blev taget med Rådets direktiv 77/92/EØF ⁽¹⁾, som tager sigte på at lette udøvelsen af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser for forsikringsagenter og forsikringsmæglere.
- (3) Direktiv 77/92/EØF skulle finde anvendelse indtil forskrifter om samordning af de enkelte landes bestemmelser vedrørende adgang til og udøvelse af virksomhed som forsikringsagent og forsikringsmægler trådte i kraft.
- (4) Kommissionens henstilling 92/48/EØF ⁽²⁾ af 18. december 1991 om forsikringsmæglere er stort set blevet gennemført af medlemsstaterne og har bidraget til at sikre indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes bestemmelser om de faglige kvalifikationskrav til og registrering af forsikringsmæglere.
- (5) Der er alligevel stadig betydelige forskelle mellem medlemsstaternes bestemmelser, hvilket skaber hindringer for mulighederne for at optage og udøve forsikrings- og genforsikringsmæglervirksomhed på det indre marked. Direktiv 77/92/EØF og henstilling 92/48/EØF bør derfor erstattes med et nyt direktiv.
- (6) Forsikrings- og genforsikringsmæglere bør kunne nyde gavn af traktatens rettigheder om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser.
- (7) Forsikringsmægleres manglende mulighed for at operere frit i hele EF hæmmer det fælles forsikringsmarkeds rette funktion.
- (8) En samordning af national lovgivning om faglige kvalifikationskrav til og registrering af personer, der optager og udøver forsikringsmæglervirksomhed, kan derfor både bidrage til virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser og til forbedringen af forbrugerbeskyttelsen på dette felt.
- (9) Forskellige typer personer og institutioner som f.eks. agenter, formidlere og kombinerede udbydere af bank- og forsikringsydelser (»bankassurance«) har lov til at formidle tilbud om forsikringsprodukter. Lige behandling af udbyderne og forbrugerbeskyttelse forudsætter, at alle disse personer og institutioner er omfattet af dette direktiv.
- (10) Dette direktiv tager sigte på personer, hvis normale erhverv er at yde forsikringsmæglerydelse til tredjemand på erhvervs-mæssigt grundlag. Anvendelsesområdet bør derfor ikke udstrækkes til at omfatte personer inden for andre erhverv (f.eks. skatteeksperter eller revisorer), som yder rådgivning om forsikringsdækning på accessorisk basis i forbindelse med udøvelsen af dette andet erhverv.
- (11) Medlemsstaterne bør have mulighed for at undlade at bringe dette direktiv i anvendelse på personer, der udøver forsikringsmæglervirksomhed som accessorisk virksomhed. Af hensyn til forbrugerbeskyttelsen bør denne mulighed dog være strengt begrænset.
- (12) Forsikrings- og genforsikringsmæglere bør registreres hos den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de har deres hovedkontor, forudsat at de opfylder strenge faglige krav, der vedrører deres kompetence, gode omdømme, dækning under erhvervsansvarsforsikring og finansielle kapacitet.
- (13) Registreringen bør give forsikrings- og genforsikringsmæglere lov til at udøve deres virksomhed i andre medlemsstater i henhold til bestemmelserne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser, forudsat at der har fundet behørig underretning sted mellem de kompetente myndigheder.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 14, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

⁽²⁾ EFT L 19 af 28.1.1992, s. 32.

- (14) Der er behov for passende sanktioner over for personer, der udøver forsikrings- eller genforsikringsmæglervirksomhed uden at være registreret, og over for forsikrings- eller genforsikringssselskaber, der gør brug af ydelser fra ikke-registrerede mæglere eller mæglere, der ikke opfylder de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv.
- (15) Samarbejde og informationsudveksling mellem de kompetente myndigheder er afgørende for at beskytte forbrugerne og sikre et sundt forsikrings- og genforsikringsmæglerhverv på det indre marked.
- (16) Det er afgørende for forbrugeren at vide, om han har at gøre med en mægler, der yder rådgivning om produkter fra en bred vifte af forsikringssselskaber eller om produkter, der udbydes af et begrænset antal forsikringssselskaber.
- (17) Erklærer mægleren, at han yder rådgivning om produkter fra en bred vifte af forsikringssselskaber, bør han gennemføre en fair og tilstrækkelig bred analyse af de på markedet disponible produkter. Derudover skal alle mæglere redegøre for bevæggrundene for den rådgivning, de yder.
- (18) Der er mindre behov for at kræve, at denne information gives, hvis forbrugeren er et selskab, der ønsker genforsikring eller forsikring af kommercielle og industrielle risici.
- (19) Der er behov for hensigtsmæssige og effektive klageprocedurer i medlemsstaterne med henblik på bilæggelse af tvister mellem forsikringsmæglere og deres kunder, eventuelt ved brug af eksisterende procedurer.
- (20) Uden at det berører forbrugernes ret til at indbringe klager for domstolene, bør medlemsstaterne tilskynde offentlige eller private organer, der er oprettet med henblik på udenretslig bilæggelse af tvister, til at samarbejde om at bilægge grænseoverskridende tvister. Et sådant samarbejde kunne bl.a. give forbrugerne mulighed for at indbringe klager vedrørende forsikringsmæglere, der er etableret i andre medlemsstater, for udenretslige organer i deres egen hjemmemedlemsstat —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter regler for aktiviteter i forbindelse med forsikrings- og genforsikringsvirksomhed.

2. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende bestemmelserne i nærværende direktiv på personer, som formidler tilbud om forsikringsaftaler, der opfylder alle de følgende betingelser:

- kontrakterne forudsætter ikke nogen generel eller særlig forsikringsekspertise
- kontrakterne er ikke livsforsikringskontrakter
- forsikringen dækker ikke ansvarsrisici, og
- den pågældende persons hovederhverv er ikke forsikringsmæglervirksomhed
- forsikringen er accessorisk i forhold til den leverede vare eller tjenesteydelse, især hvor forsikringen enten dækker risikoen for totalskade på og tab eller beskadigelse af varer leveret af den pågældende person eller godtgør varer i tilknytning til en rejse bestilt af den pågældende person
- præmiebeløbet er på mindre end 1 000 EUR, og forsikringsaftalen har en løbetid på under et år.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- »forsikringssselskab« et selskab, som har modtaget officiel tilladelse i henhold til artikel 6 i Rådets direktiv 73/239/EØF ⁽¹⁾ eller artikel 6 i Rådets direktiv 79/267/EØF ⁽²⁾
- »genforsikringssselskab« et genforsikringssselskab, som fastsat i artikel 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF ⁽³⁾
- »forsikringsmæglervirksomhed« virksomhed, der består i at præsentere, give oplysning om, forelægge eller udføre forberedende arbejde i forbindelse med eller ved indgåelsen af forsikringsaftaler eller i at yde bistand med administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler, navnlig i skadestilfælde
- »genforsikringsmæglervirksomhed« virksomhed, der består i at præsentere, give oplysning om, forelægge eller udføre forberedende arbejde i forbindelse med eller ved indgåelsen af genforsikringsaftaler eller i at yde bistand med administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler, navnlig i skadestilfælde

⁽¹⁾ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

- 5) »forsikringsmægler« en person, der mod vederlag optager eller udøver forsikringsmæglervirksomhed og yder rådgivning i tilknytning hertil, undtagen forsikringsselskaber eller ansatte i forsikringsselskaber, når den ansatte handler på forsikringsselskabets ansvar
- 6) »genforsikringsmægler« en person, der mod vederlag optager eller udøver genforsikringsmæglervirksomhed og yder rådgivning i tilknytning hertil undtagen genforsikringsselskaber eller ansatte i genforsikringsselskaber, når den ansatte handler på genforsikringsselskabets ansvar
- 7) »store risici« risici som fastsat i artikel 5, litra d), i direktiv 73/239/EØF
- 8) »hjemmemedlemsstat«:
- a) hvis mægleren er en fysisk person, den medlemsstat, hvor mæglerens bopæl er beliggende, og hvorfra han driver virksomhed
- b) hvis mægleren er en juridisk person, den medlemsstat, hvor dennes registrerede hovedsæde er beliggende, eller, hvis denne i henhold til den nationale lovgivning ikke har noget registreret hovedsæde, den medlemsstat, hvor dennes hovedkontor er beliggende
- 9) »kompetente myndigheder« de myndigheder, som hver enkelt medlemsstat udpeger i henhold til artikel 6
- 10) »varigt medium« ethvert instrument, der sætter kunden i stand til at lagre information, der er rettet til ham personligt på en måde, der giver mulighed for fremtidig henvisning i et tidsrum, der er tilstrækkelig langt til informationsformålet, og som giver mulighed for uændret reproduktion af den lagrede information.

KAPITEL II

REGISTRERINGSKRAV

Artikel 3

Registrering

1. Forsikrings- og genforsikringsmæglere skal registreres hos en kompetent myndighed i deres hjemmemedlemsstat som fastsat i artikel 6, stk. 2.
2. Uden at det berører artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, skal medlemsstaterne sikre, at registrering af forsikrings- og genforsikringsmæglere sker på betingelse af, at de opfylder de faglige kvalifikationskrav i artikel 4.

3. Registrerede forsikringsmæglere og genforsikringsmæglere skal kunne optage og udøve forsikringsmægler- og genforsikringsmæglervirksomhed i Fællesskabet i henhold til både bestemmelserne om etableringsfrihed og bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser.

4. Medlemsstaterne skal sikre, at der er nem offentlig adgang til det eller de registre, der er omhandlet i stk. 1.

5. Forsikringsselskaber må kun benytte forsikringsmægler- og genforsikringsmæglerydelser fra registrerede forsikringsmæglere og genforsikringsmæglere og de i artikel 1, stk. 2, omhandlede personer.

Artikel 4

Faglige kvalifikationskrav

1. Forsikrings- og genforsikringsmæglere skal besidde passende generel, erhvervmæssig og faglig kundskab og kunnen.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første afsnit, at alle personer, der arbejder i et selskab eller for en fysisk person, der udøver forsikrings- eller genforsikringsmæglervirksomhed, opfylder dette krav. Medlemsstaterne skal sikre, at ledelsen i sådanne selskaber eller hos sådanne fysiske personer samt alle ansatte, som er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsmæglervirksomhed, besidder sådan kundskab og kunnen.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende bestemmelserne i afsnit 1 på fysiske personer, der optager og udøver forsikringsmæglervirksomhed, og hvis hovederhverv ikke er forsikringsmæglervirksomhed, og hvis indkomst ikke primært hidrører herfra. En sådan person må kun optræde som forsikringsmægler, hvis en forsikringsmægler, som opfylder bestemmelserne i artikel 4, eller et forsikringsselskab har påtaget sig det fulde ansvar for denne persons handlinger, og forsikringsmægleren har givet denne person en passende og relevant grunduddannelse.

2. Forsikrings- og genforsikringsmæglere skal have et godt omdømme. De skal bl.a. have ren straffeattest eller anden tilsvarende national attest i forhold til forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, og de må ikke tidligere have været erklæret konkurs, medmindre de er blevet rehabiliteret i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at sikre, at alle personer, der arbejder i et selskab eller for en fysisk person, der udøver forsikrings- eller genforsikringsmæglervirksomhed, opfylder dette krav. Medlemsstaterne skal sikre, at ledelsen i sådanne selskaber eller hos sådanne fysiske personer opfylder dette krav. De skal sikre, at alle ansatte, som er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsmæglervirksomhed, opfylder dette krav.

3. Forsikrings- og genforsikringsmæglere skal have en erhvervsansvarsforsikring eller enhver anden tilsvarende garanti mod ansvar for forsømmelighed, som de måtte pådrage sig i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv, på mindst 1 000 000 EUR pr. erstatningskrav, medmindre en sådan forsikring eller tilsvarende garanti i forvejen er tilvejebragt af et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et andet selskab, på hvis vegne forsikringsmægleren eller genforsikringsmægleren handler, eller på hvis vegne forsikringsmægleren eller genforsikringsmægleren er bemyndiget til at handle.

4. Medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte forbrugerne mod forsikringsmægleres eller genforsikringsmægleres manglende evne til at overføre præmiebeløbet til forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet eller til at overføre erstatningsbeløb til de forsikrede.

Disse foranstaltninger kan have en af følgende former:

- a) bestemmelser fastsat ved lov, hvorefter penge betalt af kunden til mægleren behandles, som om de var betalt til selskabet, hvorimod penge betalt af selskabet til mægleren ikke behandles, som om de var betalt til kunden, før kunden faktisk modtager dem
- b) et krav til forsikringsmæglere og genforsikringsmæglere om, at de skal have en finansiell kapacitet, der til stadighed skal være på 8 % af nettoårsindkomsten for mæglere, dog mindst 15 000 EUR
- c) et krav om, at kundens betroede midler overføres via strengt adskilte klientkonti, og at disse konti ikke må benyttes til at godtgøre andre kreditorer i tilfælde af konkurs
- d) et krav om, at der oprettes en garantifond.

5. Udøvelse af forsikrings- og genforsikringsmæglervirksomhed forudsætter, at de faglige kvalifikationskrav i artikel 4 opfyldes permanent.

6. Medlemsstaterne skal navnlig påse, at kravene i stk. 3 og 4, er opfyldt.

7. Medlemsstaterne må fastsætte strengere krav end de i denne artikel omhandlede krav eller fastsætte tillægskrav for forsikrings- og genforsikringsmæglere, der er registreret på deres område.

Artikel 5

Underretning om etablering og udførelse af tjenesteydelser i andre medlemsstater

1. Enhver forsikrings- eller genforsikringsmægler, der agter at udøve virksomhed for første gang i en eller flere medlems-

stater i henhold til bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfrihed, skal forinden underrette hjemmemedlemsstatens kompetente myndigheder. Senest en måned efter denne underretning skal de kompetente myndigheder underrette de kompetente myndigheder i den eller de medlemsstater, på hvis område forsikrings- eller genforsikringsmægleren agter at udøve virksomhed i henhold til bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfrihed, om forsikrings- eller genforsikringsmæglerens intentioner og om det faktum, at forsikrings- eller genforsikringsmægleren er behørigt registreret.

2. Forsikrings- eller genforsikringsmægleren må optage virksomhed én måned efter den attesterede dato, hvor han blev informeret om den i stk. 1 omhandlede underretning.

3. Myndighederne i den medlemsstat, hvor mægleren ønsker at udøve virksomhed i henhold til bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfrihed, skal senest en måned efter at have modtaget den i stk. 1 omhandlede underretning informere de kompetente myndigheder i hjemmemedlemsstaten om eventuelle særlige betingelser, hvorunder der af hensyn til det almene vel må udøves virksomhed på dens område.

Artikel 6

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som beføjes til at sikre gennemførelsen af direktivet. De skal underrette Kommissionen herom med angivelse af eventuel kompetencefordeling.

2. De i stk. 1 omhandlede myndigheder skal enten være en offentlig myndighed, et organ, der er anerkendt ifølge den nationale lovgivning, eller et organ, der er anerkendt af en offentlig myndighed, som udtrykkeligt er beføjet hertil ifølge den nationale lovgivning.

3. De pågældende myndigheder skal have alle de beføjelser, der er nødvendige for at varetage deres opgaver.

Artikel 7

Sanktioner

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, skal medlemsstaterne råde over passende sanktioner over for enhver person, der udøver forsikrings- eller genforsikringsmæglervirksomhed uden at være registreret i en medlemsstat.

2. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, skal medlemsstaterne råde over passende sanktioner over for forsikringsselskaber, der benytter forsikringsmægler- eller genforsikringsmæglerydelse fra personer, der ikke er registreret i en medlemsstat.

3. Medlemsstaterne skal råde over passende sanktioner over for forsikrings- eller genforsikringsmæglere, som ikke opfylder national lovgivning, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv.

4. De kompetente myndigheder skal samarbejde og udveksle information om:

- a) forsikrings- og genforsikringsmæglere, som er blevet genstand for en sanktion, jf. stk. 3
- b) enhver forsømmelighed, uredelig erhvervmæssig adfærd eller mangelfuld rådgivning, som forsikrings- eller genforsikringsmæglere er blevet kendt ansvarlig for
- c) enhver klageprocedure, som er blevet iværksat mod forsikrings- eller genforsikringsmæglere.

5. Enhver, der modtager eller videregiver information i henhold til bestemmelserne i denne artikels stk. 1 - 4, har tavshedspligt på samme måde som fastsat i artikel 16 i Rådets direktiv 92/49/EØF ⁽¹⁾ og artikel 15 i Rådets direktiv 92/96/EØF ⁽²⁾.

Artikel 8

Klage

Medlemsstaterne skal sikre, at der oprettes en mekanisme, hvor forbrugere og andre interesserede parter kan indbringe klager over forsikrings- og genforsikringsmæglere.

Artikel 9

Udenretslig bilæggelse af tvister

1. Medlemsstaterne skal tilskynde til, at der indføres hensigtsmæssige og effektive udenretslige klageprocedurer med henblik på bilæggelse af tvister mellem forsikringsmæglere og forbrugerne, om muligt ved brug af eksisterende organer.

2. Medlemsstaterne skal tilskynde disse organer til at samarbejde om bilæggelsen af grænseoverskridende tvister.

KAPITEL III

INFORMATIONSKRAV FOR FORSIKRINGSMÆGLERE

Artikel 10

Forsikringsmæglerens informationspligt

1. Som indledning til enhver ny kontakt skal en forsikringsmægler mindst oplyse en forbruger om følgende:

- a) identitet og adresse

⁽¹⁾ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1.

b) om han rådgiver kunden om forsikringsdækning fra en bred vifte af forsikringsselskaber eller ej. I sidstnævnte tilfælde skal forsikringsmægleren også for hver risikoklasse oplyse kunden om antallet og identiteten på de forsikringsselskaber, som han må repræsentere og rent faktisk repræsenterer

c) om enhver direkte eller indirekte andel på over 10 % af stemmerettighederne og kapitalen, som forsikringsmægleren ejer i et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, og enhver direkte eller indirekte andel på over 10 % af stemmerettighederne og kapitalen, som et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et moderselskab til et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab ejer i forsikringsmægleren

d) om enhver kontraktlig forpligtelse til at repræsentere et eller flere forsikringsselskaber samt navnet på disse selskaber

e) om hvem, der skal holdes ansvarlig for enhver forsømmelighed, uredelig erhvervmæssig adfærd eller mangelfuld rådgivning fra mæglerens side i forbindelse med hans forsikringsmæglervirksomhed

f) om den i artikel 8 omhandlede mekanisme, hvor forbrugere og andre interesserede parter kan indbringe klager over forsikrings- og genforsikringsmæglere, og i givet fald om de i artikel 9 omhandlede udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer

g) om det register, de er blevet optaget i, og hvordan det kontrolleres, at de er blevet registreret.

2. Hvis forsikringsmægleren erklærer at yde rådgivning om forsikring fra en bred vifte af forsikringsselskaber, jf. stk. 1, litra b), skal han mindst yde rådgivning baseret på en fair analyse af de på markedet disponible forsikringsaftaler i et omfang, der er tilstrækkeligt til at sætte ham i stand til at anbefale den forsikringsaftale, der bedst opfylder kundens behov.

3. Inden en konkret forsikringsaftale indgås, skal forsikringsmæglere mindst formulere kundens krav og behov og præcisere bevæggrundene for den rådgivning, de yder.

4. Genforsikringsmæglere og forsikringsmæglere, der udøver mæglervirksomhed i forbindelse med forsikring af store risici, er ikke forpligtet til at give de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede oplysninger.

Artikel 11

Informationsbetingelser

1. Enhver form for information, der ifølge artikel 10 skal gives til kunder, skal gives:

- a) på papir eller et andet varigt medium, der er til rådighed og tilgængeligt for forbrugerne

b) tydeligt og nøjagtigt på en måde, der er forståelig for kunden

c) på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor forsikringsaftalen er indgået, eller ethvert andet sprog, som de kontraherende parter aftaler.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1, litra a), kan den i artikel 10 omhandlede information gives mundtligt, men kun når øjeblikkelig dækning er nødvendig, eller kunden anmoder om sådan dækning.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 12

Ophævelse af direktivet

Direktiv 77/92/EØF ophæves.

Artikel 13

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 14

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på den tyvende dag efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 15

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.
